

FOCUS :

Eva en de appel vanuit feministisch perspectief.

Het verhaal over de verboden vrucht staat in het Bijbelboek Genesis. Dat vertelt onder meer over de schepping van de eerste mensen, Adam en Eva, en hun leven in het aardse paradijs. Adam en Eva hadden van God één verbod gekregen: ze mochten niet eten van de vruchten van de boom van de kennis van goed en kwaad. Op aanstoken van een slang deed Eva dat toch, en ze overhaalde ook Adam. Daarop verjaagde God hen beiden uit het paradijs: de mens werd sterfelijk. Volgens de christelijke traditie droegen alle vrouwen iets van Eva's ongehoorzaamheid in zich.

Louise De Craene - Van Duuren, een Belgische feministe, gaf in 1931 een positieve lezing aan het verhaal.

In het aardse paradijs heerste een zorgeloze gelukzaligheid. Er was niets tekort, maar alles was er steeds verschrikkelijk hetzelfde.

Eva bestudeerde de verboden appel aan de boom van de kennis. In haar hersenen flakkerde een vlammetje op. Even leek het meteen weer uit te doven maar daarna won het aan kracht. Het was het verlangen om te weten. Dat verlangen dat mannen zo vereren bij zichzelf, maar ontmoedigen bij vrouwen, waar ze het nieuwsgierigheid noemen.

Eva voelde de behoefte aan kennis groeien; de lusttuin waarin ze was geboren leek haar compleet en voor eeuwig oninteressant. Moeide de slang zich ermee? Ik heb moeite om dat te geloven. Mensen zonder veel inzicht maar met goede bedoelingen hebben die waarschijnlijk aan het verhaal toegevoegd om de verantwoordelijkheid van onze gemeenschappelijke moeder te verminderen.

Terwijl Adam zich zorgeloos overgaf aan de praktijk van het nudisme, nu eens in de zon, dan weer in de schaduw, had Eva geraden dat er voorbij de grenzen van haar monotone onwetendheid een wijde wereld van onbekende dingen lag. Ze aanvaardde het risico, beet in de appel, vond die erg smakelijk en bood haar metgezel de helft aan.

Bij mijn weten was dat de allereerste daad van altruïsme die een menselijk wezen stelde.

Onze voormoeder onttrok zo de homo sapiens aan het dierenrijk en katapulteerde hem in de complexiteit en het avontuur van het bewuste leven.

Louise De Craene - Van Duuren, "La pomme et la lampe" in *Egalité*, 1931, nr. 11, p. 26.

Louise Van Duuren, AVG-Carhif

Louise Van Duuren

Louise Van Duuren (1875-1938) studeerde filosofie aan de Université Libre de Bruxelles. Ze werkte in verschillende feministische organisaties rond vrouwenstemrecht en beter meisjesonderwijs. Tijdens de economische crisis van de jaren 1930 verzette ze zich tegen voorstellen om vrouwenarbeid in te perken ([zie casestudy: de economische crisis](#)). Louise Van Duuren was één van de eerste vrouwelijke leden van de vrijmetselaarsloge Le Droit Humain.